

[Finansministeren.]

budgetteret et Overskud paa 3—4 Mill. Kr., og de to Bevillingslove giver saaledes tilsammen et budgetteret Underskud paa noget over 5 Mill. Kr. Det er at haabe, at Resultatet bliver noget bedre paa Regnskabet end paa de to Bevillingslove, men det er selvfølgelig vanskeligt at sige noget nøjagtigt herom i Tider saa usikre som de nuværende.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Danmarks Ratifikation af den af Folkeforbundets tolvte Forsamling den 26. September 1931 vedtagne, af Danmark den 31. December 1931 undertegnede almindelige Konvention til Fremme af Midlerne til Forhindring af Krig.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 7181).

Sagen sattes til Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa de to følgende Sager paa Dagsordenen, nemlig

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afslutning af en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Tyrkiet og

Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende Afsluttelse af en Forligstraktat mellem Danmark og Chile,

kunne omtales.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det første af de foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutninger er Resultatet af en Række Forhandlinger indenfor Folkeforbundet, Forhandlinger, som begyndte for en 3—4 Aar siden paa tysk Initiativ, men som har været

omfattede med, man kan sige, næsten ensartet Interesse fra Stormagternes Side og ogsaa har vakt megen Interesse hos en Række af de mindre Stater. Konventionen gaar ud paa at give Folkeforbundsraadet en vis Myndighed med Hensyn til at træffe Bestemmelse om, hvorledes Stater, der staar i en farlig Stilling overfor hinanden, skal undlade Skridt, som kan bidrage til at forværre den opstaaede Situation, og tillige give Myndighed til, hvis man skulde være kommet til den Stilling, at den ene Stat overskrider den anden Stats Grænse, uden at dette af de to Parter selv og af andre opfattes som en endelig Krigstilstand, at træffe Foranstaltninger til, at vedkommende Stat trækker sine militære Kræfter tilbage. Dette kan siges at være Karakteren af denne Konvention. Dens Enkeltheder er der gjort Rede for i Motiverne, saa jeg tror ikke, jeg behøver at gaa ind herpaa.

Sagen er nu ført saa langt frem, at 22 Stater har underskrevet Konventionen, og man vil rimeligvis kunne vente Ratifikation af en Række Stater i Løbet af den nærmeste Tid. Foreløbig har der været et Tilfælde, hvor der ligesom kunde siges at være et Grundlag for at anvende disse Bestemmelser, nemlig den kinesisk-japanske Konflikt. Det er dog ikke af juridisk Betydning, fordi de to Stater ikke hidtil har ratificeret eller antaget den foreliggende Konvention, men de Bestemmelser, der er opstillet i den, og om hvilke Folkeforbundet paa sit sidste Delegeretmøde i September Maaned samledes i Enstemmighed, har været vejledende for den Fremgangsmaade, Folkeforbundet har anvendt under Drøftelserne af dette Spørgsmaal med de to interesserede Parter.

Det andet Forslag til Rigsdagsbeslutning gælder en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Tyrkiet. Den slutter sig nøje til den tilsvarende Traktat mellem Tyrkiet og Sverige og er i hele sin Karakter svarende til den Art af Voldgiftstraktater, som vi fra dansk Side i de senere Aar har afsluttet saa mange af. Den er altsaa af meget vidtgaende Karakter, idet der praktisk talt træffes Bestemmelser om fredelig Ordning af enhver Art af Stridigheder. Store Stridigheder mellem Danmark og Tyrkiet kan vel ikke forudses; man tør vel gaa ud fra, at overfor meget store og vanske-